

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **JUDr. B. Š.**, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2020, č. j. S-SP-VZP-20-00792872-E879, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2022, č. j. 30 Ad 5/2021 - 91,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Regionální pobočka Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR pro Královéhradecký a Pardubický kraj vydala dne 7. 7. 2020 platební výměry č. 4940039248 a č. 2840052721, kterými úpadci jako plátcí pojistného uložila povinnost zaplatit dle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, a dle § 15 odst. 1 a § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992, o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, dlužné pojistné ve výši 129 932 Kč a penále ve výši 87 986 Kč. Odvolání správkyne konkurzní podstaty úpadce proti těmto rozhodnutím žalovaný zamítl a platební výměry potvrdil.

[2] Proti napadenému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který ji napadeným rozsudkem zamítl. Nepřisvědčil žalobkyni v tom, že výrok rozhodnutí musí obsahovat údaj o období, za které správní orgán prvního stupně dlužné částky na pojistném a penále vyměřil, neboť toto období je dostatečně popsáno v odůvodnění platebních výměrů a je zřejmé také z přehledů uvedených ve vyúčtování, které je jejich součástí. Neztotožnil se ani se zbylou argumentací žalobkyně, jejíž námitky směřovaly proti zmatečným a zavádějícím údajům poskytovaným správními orgány a proti okamžité úhradě penále v rámci konkurzního řízení. Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku kasační stížnost.

[3] Kasační stížnost **není přípustná**.

[4] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (což je ostatně doslovný text § 102 soudního řádu správního). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. června 2020, č. j. 10 As 181/2019-63).

[5] Pokud krajský soud postupoval procesně bezvadně a zamítl žalobu řádně zdůvodněným rozsudkem [tím se vylučují důvody podle § 103 odst. 1 písm. c), d), e) s. ř. s.], může se stěžovatelka pokusit prosadit své argumenty ještě jednou za pomoci kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) nebo b) s. ř. s. Je logické, že zde obsažená argumentace nebude z povahy věci nijak „novátorská“ – ostatně v kasačním řízení nelze v zásadě řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u krajského soudu (srov. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). I když však žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, nepředpokládá se, že stěžovatelka jen vezme text žaloby, v níž případně zamění slovo *žalobkyně* za slovo *stěžovatelka*, a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem *kasační stížnost*.

[6] Smyslem kasačního řízení je umožnit, pokud možno, kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň snaha o to, aby reagovala na konkrétní závěry krajského soudu, případně i zdůraznila přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovala ty argumenty, které stěžovatelka pokládá za nejpádnější. V každém případě musí být z kasační stížnosti patrné alespoň to, že stěžovatelka napadený rozsudek četla a reaguje na argumentaci v něm obsaženou. Nynější kasační stížnost však tyto podmínky nespĺňuje. Stěžovatelka v ní buď doslovně opakuje žalobní námitky, nebo tyto námitky parafrázuje, aniž by jakkoliv reagovala na argumentaci, kterou k nim rozvedl krajský soud.

[7] Námitky v částech VI. a VIII. kasační stížnosti se doslova shodují s námitkami uvedenými v části III. žaloby a jde pouze o okopírovaný text. Na začátku části VI. kasační stížnosti stěžovatelka pouze přidává větu o tom, že nesouhlasí s krajským soudem v tom, že je postačující odkaz na vyúčtování uvést jen v odůvodnění rozhodnutí. Následuje pouhý okopírovaný text žaloby, na který krajský soud reagoval a námitky v něm vypořádal v bodech 46 až 48 napadeného rozsudku. V části VIII. kasační stížnosti nepřibyla žádná část textu nad již uvedenou v části III. žaloby, ačkoliv na tuto argumentaci reagoval krajský soud v rozsudku v bodech 41 až 45 (ohledně období, za které bylo uplatňováno pojistné a penále) a v bodech 54 až 56 (ohledně nejasnosti, zda bylo správní řízení ukončeno).

[8] Stěžovatelka v části VII. kasační stížnosti sice zdánlivě uvádí novou argumentaci, ve skutečnosti jde ale pouze o rozvedení námitky uvedené na konci části III. žaloby, resp. námitky uvedené ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ke které stěžovatelka neuvádí nic nového nad rozsah vypořádání této otázky krajským

pokračování

soudem. Stěžovatelka zde tak pouze polemizuje se závěrem krajského soudu v bodech 57 až 59 napadeného rozsudku, aniž by na argumentaci soudu jakkoli reagovala.

[9] V úvodu své kasační stížnosti sice stěžovatelka formálně odkázala i na důvod spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, avšak k tomuto důvodu vůbec ničeho nevedla, neboť šlo pouze o prostý odkaz na § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Takový formální odkaz však sám o sobě nemůže založit přípustnost kasační stížnosti, která je ve zbytku prostým převzetím žalobní argumentace.

[10] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nepřípustnost.

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2023

Ivo Pospíšil
předseda senátu